

De allerlaatste...

Vandaag beginnen we met twee huishoudelijke mededelingen: in de laatste brief voor kamp is gecommuniceerd dat wij morgen (zaterdag) om 12:30 aan zullen komen bij Dutch Water Dreams. Echter, de verwachting is dat dit **12:00** wordt, omdat wij om 10:30 zullen vertrekken uit Gemert. Daarnaast is de inschrijving voor kamp 2025 sinds vanavond geopend. Inschrijven kan [HIERRR!](#)

Terug naar de orde van de dag. Vanochtend zijn wij, zoals een goede kampvrijdag betaamt, het dorrup ingedoken. Zoals gisteren in de kampbrief genoemd, hangt de klassementswinst af van het eindspel wat hier gespeeld wordt. Dit jaar was dit een nieuw spel; 'het jachtseizoen'. Voor alle boomers die niet weten wat dit is, wees gerust; ook niet alle leiding was op de hoogte. Een korte samenvatting; Sonja en Ruben moesten beide in roze overall door het dorrup heen fietsen en de kinderen moesten hun zoeken. Dit was hilarisch want onze liefvallige leiding Annick had de overalls geregeld alleen waren deze beide in dezelfde maat. Om u een beeld te geven van hoe dit eruit zag; Ruben is ruim 2 meter en Sonja ongeveer 50 cm kleiner.

Na het spel was het tijd om te gaan shoppen! In grote groepen vertrokken de kinderen naar de speelgoedwinkels. Dit dorp heeft er zowaar twee dus genoeg keuze! Helaas hadden een aantal kinderen al zoveel geld uitgegeven in het kampwinkeltje dat ze nog maar €1,50 te besteden hadden. Het bleef bij hen dus helaas bij een snoepje van de Kruidvat. Gelukkig voor hen vertrokken wij hierna naar de ijswinkel, "De Gimmerse Verleiding", om te genieten van een heerlijk schepijsje. Het ijs smaakte beter dan dat de naam misschien doet denken.

Terug bij het kampgebouw werden de eerste voorbereidingen getroffen voor de bonte avond. Terwijl sommige kinderen al druk bezig waren met het krullen van de haren, het lakken van de nagels en het uitzoeken van de feestkleding, besloten anderen nog even hun zwemkleding aan te trekken (of nou ja deden sommige dat maar...) om op de slip 'n slide te buikschuiven.

Vrijdag betekent natuurlijk patat! Of in sommige gevallen: appelmoes met patat. De enige dag in de week wanneer je niet de hele tijd de vraag krijgt wat we vanavond gaan eten omdat dit al jaren hetzelfde is. Ook wij houden van een beetje regelmaat in deze chaos.

Bonte avond: toneelstukjes van jongens A (we snappen nog steeds niet helemaal waar we naar hebben gekeken...), Macho Nacho (werkelijkwaar spectacolair!) en natuurlijk het onvermijdelijke afscheid van de zestienjarigen: Skip, Robin, Romeo, Jorja en Florian. Het blijft een emotioneel moment maar we weten allemaal: afscheid nemen bestaat niet!

Op het moment van schrijven is kamp A weer eens uitgebroken. Dus hierbij eindigen wij onze allerlaatste kampmail... tijd om te gaan zoeken. Het was weer een fantastisch jaar!

Tot morgen bij de bus!

Liefs,

Annick, Danielle, Ruben, Lianne, Inge, Luuk, Lonneke, Robin, Sonja, Jeffrey, Inger en Tom

